lugu! Jookseme weel kord! Tagasi jälle!" — ja tuule wurinal jooksis ta tagasi põllu ülema otsale. Siili emand jäi rahuliste oma paigale. Kui siis jänes sai taa ülema otsale jõudnud, siil kohe wastu hüüdma: „Juba ma olen siin!" — Aga jänes, kes kui meeletumaks jäänud, karjus: „Jookseme weel kord! Ueste tagasi!" — „Ega mina keela!" wastas siil; minu pärast nii mitu korda, kui su himu teeb." — Mõnda jooksis jänes weel seitsekümmend seitse korda ja siil ei wäsind mite ära tema kõrwas. Igakord kui jänes jõudis kas ülema, kas alama otsale, hüüdsid siin siili isand, seal siili emand: „Juba ma olen siin!"

Aga seitsmekümne kahekssamal korral jänes ei saanud enam otsale. Kest põldu tema langes maha, weri wirtsus kõrist ja tema jäi surnuks platsile. Siil wõttis oma wõidu anni, kuld-tukati ja õlle pudeli, hüüdis oma naese wa-ust wälja, ja mõlemad läksid rõõmsad koju. Ja kui nemad weel ei ole ärasurnud, kül nemad siis ika weel elawad alles.



Mõnda juhtus, et Liiwa kõrtsi taga siil jooksetas jänekse surnuks, ja sest ajast ei ühegi jänekse mõttesse ei tulnud Liiwa kõrtsi taguse siiliga wõitu joosta.

Jut on otsas, nüüd hakkab õpetus:

Esimeseks: Kes end kuigi suureks arwab, see ärgu pilgagu tal madalamat, ei kaa mite siiligi.

Teiseks: Kes tahab kosja minna, see wõtku selle hea nõuu, et ta ika läheb omast seltsist kosima niisugust, kes näib samasugune ollewa, kui ta ise on. Seepärast:

Kes siil on, see otsigu siili,
ja kes siga on, see otsigu siga!

---

## Tark kohtumõistja.

Üks kaunis rikas Saksamaa talopoeg oli lühidelt enne surma oma testamendi teinud, (se on: ühe kirja päritjate tarwis ülespannud) ja selle sees oma raha ja waranduse nii õiete ja selgeste oma kolme poja hulka jaganud, et neile pärimise poo-